

॥ वाल्मीकि रामायण ॥

६ युद्धकाण्ड

अध्याय ११६

शिरस्यञ्जलिमादाय कैकेयीनन्दिवर्धनः ।
 बभाषे भरतो ज्येष्ठं रामं सत्यपराक्रमम् ॥ १ ॥

पूजिता मामिका माता दत्तं राज्यमिदं मम ।
 तद्दामि पुनस्तुभ्यं यथा त्वमददा मम ॥ २ ॥

धुरमेकाकिना न्यस्तामृषभेण बलीयसा ।
 किशोरवद्गुरुं भारं न वोढुमहमुत्सहे ॥ ३ ॥

वारिवेगेन महता भिन्नः सेतुरिव क्षरन् ।
 दुर्बन्धनमिदं मन्ये राज्यच्छिद्रमसंवृतम् ॥ ४ ॥

गतिं खर इवाश्वस्य हंसस्येव च वायसः ।
 नान्वेतुमुत्सहे देव तव मार्गमरिन्दम ॥ ५ ॥

यथा च रोपितो वृक्षो जातश्चान्तर्निवेशने ।
 महाञ्च सुदुरारोहो महास्कन्धः प्रशाखवान् ॥ ६ ॥

शीर्येत पुष्पितो भूत्वा न फलानि प्रदर्शयेत् ।
 तस्य नानुभवेदर्थं यस्य हेतोः स रोप्यते ॥ ७ ॥

एषोपमा महाबाहो त्वमर्थं वेत्तुमर्हसि ।
 यद्यस्मान्मनुजेन्द्र त्वं भक्तान्भृत्यान् शधि हि ॥ ८ ॥

जगदद्याभिषिक्तं त्वामनुपश्यतु सर्वतः ।
 प्रतपन्तमिवादित्यं मध्याह्ने दीप्ततेजसं ॥ ९ ॥

तूर्यसङ्घातनिर्घोषैः काञ्चीनूपुरनिस्वनैः ।
 मधुरैर्गीतशब्दैश्च प्रतिबुध्यस्व शेष्व च ॥ १० ॥

यावदावर्तते चक्रं यावती च वसुन्धरा ।
 तावत्त्वमिह सर्वस्य स्वामित्वमभिवर्तय ॥ ११ ॥

भरतस्य वचः श्रुत्वा रामः परपुरञ्जयः ।
 तथेति प्रतिजग्राह निषादासाने शुभे ॥ १२ ॥

ततः शत्रुघ्नवचनान्निपुणाः श्मश्रुवर्धकाः ।

सुखहस्ताः सुशीघ्राश्च राघवं पर्युपासत ॥ १३ ॥

पूर्वं तु भरते स्नाते लक्ष्मणे च महाबले ।
 सुग्रीवे वानरेन्द्रे च राक्षसेन्द्रे विभीषणे ॥ १४ ॥

विशोधितजटः स्नातश्चित्रमाल्यानुलेपनः ।
 महार्हवसनोपेतस्तस्थौ तत्र श्रिया ज्वलन् ॥ १५ ॥

प्रतिकर्म च रामस्य कारयामास वीर्यवान् ।
 लक्ष्मणस्य च लक्ष्मीवानिक्ष्वाकुकुलवर्धनः ॥ १६ ॥

प्रतिकर्म च सीतायाः सर्वा दशरथस्त्रियः ।
 आत्मनैव तदा चक्रुर्मनस्विन्यो मनोहरम् ॥ १७ ॥

ततो राघवपत्नीनां सर्वासामेव शोभनम् ।
 चकार यत्नात्कौसल्या प्रहृष्टा पुत्रवत्सला ॥ १८ ॥

ततः शत्रुघ्नवचनात्सुमन्त्रो नाम सारथिः ।
 योजयित्वाभिचक्राम रथं सर्वाङ्गशोभनम् ॥ १९ ॥

अर्कमण्डलसङ्काशं दिव्यं दृष्ट्वा रथं स्थितम् ।
 आरुरोह महाबाहू रामः सत्यपराक्रमः ॥ २० ॥

अयोध्यायां तु सचिवा राज्ञो दशरथस्य ये ।
 पुरोहितं पुरस्कृत्य मन्त्रयामासुरर्थवत् ॥ २१ ॥

मन्त्रयन्नामवृद्ध्यर्थं वृत्त्यर्थं नगरस्य च ।
 सर्वमेवाभिषेकार्थं जयार्हस्य महात्मनः ।
 कर्तुमर्हथ रामस्य यद्यन्मङ्गलपूर्वकम् ॥ २२ ॥

इति ते मन्त्रिणः सर्वे सन्दिश्य तु पुरोहितम् ।
 नगरान्निर्ययुस्तूर्णं रामदर्शनबुद्धयः ॥ २३ ॥

हरियुक्तं सहस्राक्षो रथमिन्द्र इवानघः ।
 प्रययौ रथमास्थाय रामो नगरमुत्तमम् ॥ २४ ॥

जग्राह भरतो रश्मीञ्शत्रुघ्नश्छत्रमाददे ।
 लक्ष्मणो व्यजनं तस्य मूर्ध्नि सम्पर्यवीजयत् ॥ २५ ॥

श्वेतं च वालव्यजनं सुग्रीवो वानरेश्वरः ।
 अपरं चन्द्रसङ्काशं राक्षसेन्द्रो विभीषणः ॥ २६ ॥
 ऋषिसङ्घैर्तदाकाशे देवैश्च समरुद्गणैः ।
 स्तूयमानस्य रामस्य शुश्रुवे मधुरध्वनिः ॥ २७ ॥
 ततः शत्रुञ्जयं नाम कुञ्जरं पर्वतोपमम् ।
 आरुरोह महातेजाः सुग्रीवो वानरेश्वरः ॥ २८ ॥
 नवनागसहस्राणि ययुरास्थाय वानराः ।
 मानुषं विग्रहं कृत्वा सर्वाभरणभूषिताः ॥ २९ ॥
 शङ्खशब्दप्रणादैश्च दुन्दुभीनां च निस्वनैः ।
 प्रययू पुरुषव्याघ्रस्तां पुरीं हर्म्यमालिनीम् ॥ ३० ॥
 ददृशुस्ते समायान्तं राघवं सपुरःसरम् ।
 विराजमानं वपुषा रथेनातिरथं तदा ॥ ३१ ॥
 ते वर्धयित्वा काकुत्स्थं रामेण प्रतिनन्दिताः ।
 अनुजग्मुर्महात्मानं भ्रातृभिः परिवारितम् ॥ ३२ ॥
 अमात्यैर्ब्राह्मणैश्चैव तथा प्रकृतिभिवृतः ।
 श्रिया विरुरुचे रामो नक्षत्रैरिव चन्द्रमाः ॥ ३३ ॥
 स पुरोगामिभिस्तूर्यैस्तालस्वस्तिकपाणिभिः ।
 प्रव्याहरद्भिर्मुदितैर्मङ्गलानि ययौ वृतः ॥ ३४ ॥
 अक्षतं जातरूपं च गावः कन्यास्तथा द्विजाः ।
 नरा मोदकहस्ताश्च रामस्य पुरतो ययुः ॥ ३५ ॥
 सख्यं च रामः सुग्रीवे प्रभावं चानिलात्मजे ।
 वानराणां च तत्कर्म व्याचक्षेऽथ मन्त्रिणाम् ।
 श्रुत्वा च विस्मयं जग्मुरयोध्यापुरवासिनः ॥ ३६ ॥
 द्युतिमानेतदाख्याय रामो वानरसंवृतः ।
 हृष्टपुष्टजनाकीर्णामयोध्यां प्रविवेश ह ॥ ३७ ॥
 ततो ह्यभ्युच्छ्रयन्पौराः पताकास्ते गृहे गृहे ।
 ऐक्ष्वाकाध्युषितं रम्यमाससाद पितुर्गृहम् ॥ ३८ ॥
 पितुर्भवनमासाद्य प्रविश्य च महात्मनः ।
 कौसल्यां च सुमित्रां च कैकेयीं चाभ्यवादयत् ॥ ३९ ॥
 अथाब्रवीद्राजपुत्रो भरतं धर्मिणां वरम् ।
 अथोपहितया वाचा मधुरं रघुनन्दनः ॥ ४० ॥

यच्च मङ्गवनं श्रेष्ठं साशोकवनिकं महत् ।
 मुक्तावैदूर्यसङ्कीर्णं सुग्रीवस्य निवेदय ॥ ४१ ॥
 तस्य तद्वचनं श्रुत्वा भरतः सत्यविक्रमः ।
 पाणौ गृहीत्वा सुग्रीवं प्रविवेश तमालयम् ॥ ४२ ॥
 ततस्तैलप्रदीपांश्च पर्यङ्कास्तरणानि च ।
 गृहीत्वा विविशुः क्षिप्रं शत्रुघ्नेन प्रचोदिताः ॥ ४३ ॥
 उवाच च महातेजाः सुग्रीवं राघवानुजः ।
 अभिषेकाय रामस्य दूतानाज्ञापय प्रभो ॥ ४४ ॥
 सौवर्णान्वानरेन्द्राणां चतुर्णां चतुरो घटान् ।
 ददौ क्षिप्रं स सुग्रीवः सर्वरत्नविभूषितान् ॥ ४५ ॥
 यथा प्रत्यूषसमये चतुर्णां सागराम्भसाम् ।
 पूर्णैर्घटैः प्रतीक्षध्वं तथा कुरुत वानराः ॥ ४६ ॥
 एवमुक्ता महात्मानो वानरा वारणोपमाः ।
 उत्पेतुर्गगनं शीघ्रं गरुडा इव शीघ्रगाः ॥ ४७ ॥
 जाम्बवांश्च हनूमांश्च वेगदर्शीं च वानरः ।
 ऋषभश्चैव कलशाञ्जलपूर्णानथानयन् ।
 नदीशतानां पञ्चानां जले कुम्भैरुपाहरन् ॥ ४८ ॥
 पूर्वात्समुद्रात्कलशं जलपूर्णमथानयत् ।
 सुषेणः सत्त्वसम्पन्नः सर्वरत्नविभूषितम् ॥ ४९ ॥
 ऋषभो दक्षिणात्तूर्णं समुद्राज्जलमाहरत् ॥ ५० ॥
 रक्तचन्दनकर्पूरैः संवृतं काञ्चनं घटम् ।
 गवयः पश्चिमात्तोयमाजहार महार्णवात् ॥ ५१ ॥
 रत्नकुम्भेन महता शीतं मारुतविक्रमः ।
 उत्तराच्च जलं शीघ्रं गरुडानिलविक्रमः ॥ ५२ ॥
 अभिषेकाय रामस्य शत्रुघ्नः सचिवैः सह ।
 पुरोहिताय श्रेष्ठाय सुहृद्भ्यश् च न्यवेदयत् ॥ ५३ ॥
 ततः स प्रयतो वृद्धो वसिष्ठो ब्राह्मणैः सह ।
 रामं रत्नमयो पीठे सहसीतं न्यवेशयत् ॥ ५४ ॥
 वसिष्ठो वामदेवश्च जाबालिरथ काश्यपः ।
 कात्यायनः सुयज्ञश्च गौतमो विजयस्तथा ॥ ५५ ॥
 अभ्यषिञ्चन्नरव्याघ्रं प्रसन्नेन सुगन्धिना ।

सलिलेन सहस्राक्षं वसवो वासवं यथा ॥ ५६ ॥

ऋत्विग्भिर्ब्राह्मणैः पूर्वं कन्याभिर्मन्त्रिभिस्तथा ।
योधैश्चैवाभ्यषिञ्चंस्ते सम्प्रहृष्टाः सनैगमैः ॥ ५७ ॥

सर्वौषधिरसैश्चापि देवतैर्नभसि स्थितैः ।
चतुर्हिलोकपालैश्च सर्वैर्देवैश्च सङ्गतैः ॥ ५८ ॥

छत्रं तस्य च जग्राह शत्रुघ्नः पाण्डुरं शुभम् ।
श्वेतं च वालव्यजनं सुग्रीवो वानरेश्वरः ।
अपरं चन्द्रसङ्काशं राक्षसेन्द्रो विभीषणः ॥ ५९ ॥

मालां ज्वलन्तीं वपुषा काञ्चनीं शतपुष्कराम् ।
राघवाय ददौ वायुर्वासवेन प्रचोदितः ॥ ६० ॥

सर्वरत्नसमायुक्तं मणिरत्नविभूषितम् ।
मुक्ताहारं नरेन्द्राय ददौ शक्रप्रचोदितः ॥ ६१ ॥

प्रजगुर्देवगन्धर्वा ननृतुश्चाप्सरो गणाः ।
अभिषेके तदर्हस्य तदा रामस्य धीमतः ॥ ६२ ॥

भूमिः सस्यवती चैव फलवन्तश्च पादपाः ।
गन्धवन्ति च पुष्पाणि बभूवु राघवोत्सवे ॥ ६३ ॥

सहस्रशतमश्वानां धेनुनां च गवां तथा ।
ददौ शतं वृषान्पूर्वं द्विजेभ्यो मनुजर्षभः ॥ ६४ ॥

त्रिंशत्कोटीहिरण्यस्य ब्राह्मणेभ्यो ददौ पुनः ।
नानाभरणवस्त्राणि महार्हाणि च राघवः ॥ ६५ ॥

अर्करश्मिप्रतीकाशां काञ्चनीं मणिविग्रहाम् ।
सुग्रीवाय स्रजं दिव्यां प्रायच्छन्मनुजर्षभः ॥ ६६ ॥

वैदूर्यमणिचित्रे च वज्ररत्नविभूषिते ।
वाल्लिपुत्राय धृतिमानङ्गदायाङ्गदे ददौ ॥ ६७ ॥

मणिप्रवरजुष्टं च मुक्ताहारमनुत्तमम् ।
सीतायै प्रददौ रामश्चन्द्ररश्मिसमप्रभम् ॥ ६८ ॥

अरजे वाससी दिव्ये शुभान्याभरणानि च ।
अवेक्षमाणा वैदेही प्रददौ वायुसूनवे ॥ ६९ ॥

अवमुच्यात्मनः कण्ठाद्वारं जनकनन्दिनी ।
अवैक्षत हरीन्सर्वान्भर्तारं च मुहुर्मुहुः ॥ ७० ॥

तामिङ्गितजः सम्प्रेक्ष्य बभाषे जनकात्मजाम् ।

प्रदेहि सुभगे हारं यस्य तुष्टासि भामिनि ॥ ७१ ॥

पौरुषं विक्रमो बुद्धिर्यस्मिन्नेतानि नित्यदा ।
ददौ सा वायुपुत्राय तं हारमसितेक्षणा ॥ ७२ ॥

हनूमांस्तेन हारेण शुशुभे वानरर्षभः ।
चन्द्रांशुचयगौरेण श्वेताभ्रेण यथाचलः ॥ ७३ ॥

ततो द्विविद मैन्दाभ्यां नीलाय च परन्तपः ।
सर्वान्कामगुणान्वीक्ष्य प्रददौ वसुधाधिपः ॥ ७४ ॥

सर्ववानरवृद्धाश्च ये चान्ये वानरेश्वराः ।
वासोभिर्भूषणैश्चैव यथार्हं प्रतिपूजिताः ॥ ७५ ॥

यथार्हं पूजिताः सर्वे कामै रत्नैश्च पुष्कलैर् ।
प्रहृष्टमनसः सर्वे जग्मुरेव यथागतम् ॥ ७६ ॥

राघवः परमोदारः शशास परया मुदा ।
उवाच लक्ष्मणं रामो धर्मज्ञं धर्मवत्सलः ॥ ७७ ॥

आतिष्ठ धर्मज्ञ मया सहेमां
गां पूर्वराजाध्युषितां बलेन ।
तुल्यं मया त्वं पितृभिर्धृता या
तां यौवराज्ये धुरमुद्गहस्व ॥ ७८ ॥

सर्वात्मना पर्यनुनीयमानो
यदा न सौमित्रिरुपैति योगम् ।
नियुज्यमानो भुवि यौवराज्ये
ततोऽभ्यषिञ्चद्भरतं महात्मा ॥ ७९ ॥

राघवश्चापि धर्मात्मा प्राप्य राज्यमनुत्तमम् ।
ईजे बहुविधैर्यज्ञैः ससुहृद्भ्रातृबान्धवः ॥ ८० ॥

पौण्डरीकाश्वमेधाभ्यां वाजपेयेन चासकृत् ।
अन्यैश्च विविधैर्यज्ञैरयजत्पार्थिवर्षभः ॥ ८१ ॥

राज्यं दशसहस्राणि प्राप्य वर्षाणि राघवः ।
शताश्वमेधानाजह्रे सदश्वान्भूरिदक्षिणान् ॥ ८२ ॥

आजानुलम्बिबाहुश्च महास्कन्धः प्रतापवान् ।
लक्ष्मणानुचरो रामः पृथिवीमन्वपालयत् ॥ ८३ ॥

न पर्यदेवन्विधवा न च व्यालकृतं भयम् ।
न व्याधिजं भयं वापि रामे राज्यं प्रशासति ॥ ८४ ॥

निर्दस्युरभवन्नोको नानर्थः कं चिदस्पृशत् ।

न च स्म वृद्धा बालानां प्रेतकार्याणि कुर्वते ॥ ८५ ॥

सर्वं मुदितमेवासीत्सर्वो धर्मपरोऽभवत् ।
राममेवानुपश्यन्तो नाभ्यहिंसन्परस्परम् ॥ ८६ ॥

आसन्वर्षसहस्राणि तथा पुत्रसहस्रिणः ।
निरामया विशोकाश्च रामे राज्यं प्रशासति ॥ ८७ ॥

नित्यपुष्पा नित्यफलास्तरवः स्कन्धविस्तृताः ।
कालवर्षी च पर्जन्यः सुखस्पर्शश्च मारुतः ॥ ८८ ॥

स्वकर्मसु प्रवर्तन्ते तुष्टाः स्वैरेव कर्मभिः ।
आसन्प्रजा धर्मपरा रामे शासति नानृताः ॥ ८९ ॥

सर्वे लक्षणसम्पन्नाः सर्वे धर्मपरायणाः ।
दशवर्षसहस्राणि रामो राज्यमकारयत् ॥ ९० ॥

The files in this directory are revised versions of the digital files produced by Professor Muneo Tokunaga, Kyoto University, and copyrighted by him. I am grateful to Professor Tokunaga for his agreement to this use of his original files and for permitting the revised versions to be made publicly available.

Dr J. D. Smith ; email: jds10@cam.ac.uk ; <http://bombay.oriental.cam.ac.uk/index.html>

ITRANS conversion questions to: Avinash Chopde |avinash@acm.org;

Last updated on March 25, 1998; Send corrections to sanskrit@cheerful.com